

Mátyás király és a gonosz kocsmáros

Mátyás király okos királ vót: okos is vót, meg rendes is vót, meg igazságos. Mátyás király igazságos vót. Hát arról vót sok mese, Mátyás királyról.

Hát egyszer ő felöltözött mint szegény ember, olyan szegényesen. Hát egyszer is elment, ment, ment, mikor erre ért egy faluba, akkor ráesteledett. Akkor bekopogtatott a szélső házba. Hát egy asszony nyitja ki neki az ajtót. Aszongya:

– Jaj, fiatalember, ugye már ráesteledett!

Aszongya:

– Hát kapnék-e szállást, fiatalasszony?

– Hát kaphat, jöjjön be! Vacsorát tudok adni, de az uram nincs itthon. Már három napja, hogy odavan, és senki nem tud róla, hogy hova lett. Vót egy szép tehen, eladó, azt vitte el a vásárra.

Hát aszongya:

– Senki nem tudta megmondani, hogy hova lett?

– Senki.

Hát azt mondja:

– Az borzasztó. Na várjon, jóasszony, majd mégis, majd én kérdezek valakit!

Hát elment Mátyás király, hát beült egy kocsmába. Beszélt, beszélgetnek ott, vannak ott emberek, kettő vagy három. Hát hallotta már ő, hogy az a kocsmáros, aki, ahová ő bement, hogy az, ha megtudta, hogy ha valaki eladott valamit jó pénzért, hogy van nála, hogy azt meg is gyilkolta, oszt elvőtte a pénzt. Hát ebbe a kocsmába bement ő, hallotta, hogy ez a kocsmáros oljan, hogy ő majd eléveszi. Hát kért egy liter bort. Vitt neki a kocsmáros. Akkor azt mondja, iszogatja ő a bort, aszongya:

– De nekem nincs pénzem...

Aszongya, hogy:

– Nincs?

Hát aszongya:

– Majd holnap kifizetlek.

– Így?

– Így. – Hát aszongya: – Akkor hozzon még egy litert!

Kiment a kocsmáros, hogy hát má' a pincébe kell neki menni. Addig megsúgta neki a szolgálló, hogy:

– Nagyon vigyázzon ettől az embertől! – De nem tudta, hogy Mátyás király. – Nagyon vigyázzon tőle, mert ez képes agyonütni! Ha nem fizeti ki a bort.

Aszongya:

– Ide hallgasson, itt van két darab arany, menjél ide meg ide, oszt mondd meg a katonáknak, hogy azonnal gyöjjön az egész banda! Mer' – aszongya – nagy baj van.

Hát a szolga elszaladt.

– De olyan kocsist fogadjál, aki leghamarább odaér, tudod-e, nagyon siessél!

– Jól van – aszongya –, jól van, bácsi!

Elszaladt a jány, hát kigyön a kocsmáros, keresi a jányt: hol van? Hát ő nem tudja. Aszongya, hogy:

– No, most már fizesse ki a bort!

De már ők már körülszaladozták a kocsmáros és Mátyás király az asztalt, hogy ha nem fizet, ő agyonüti. Már szaladozták körül az asztalt.

Hát csak hallja, hogy zörgetnek az ajtón.

– Ki az, mit akar? – mert már becsukta az ajtót, ablakot, mindent a kocsmáros.

– Nyissák ki vagy berúgom! – hát már a katonák ott vótak a jánval.

Akkor kiszólt Mátyás király, hogy:

– Gyertek be!

Elfogták a kocsmárost. Na, rimánkodott már a kocsmáros, még le is térgyepelt, hogy már: kegyelem, kegyelem, kegyelem! Mert már megtudta, hogy Mátyás király van ott meg a katonái. Akkor osztán mondja:

– Vasba ezt a kocsmárost, feleségestől! Ki kell végezni!

Hogy oszt micsináltak vele... csak hogy már a kocsmáros nem maradt életbe'. Hát oszt akkor derült ki, hogy már nagyon sokat így eltett láb alól, hogy agyonütte, oszt el is temette.